

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

אילון גוטליב ז"ל

אילון, בן רבקה וגדעון, נולד ביום כ"ג בטבת תשי"ד (29.12.1953) בירושלים.
בצעירותו אילון עבר להתגורר עם הוריו בתל-אביב.
את לימודיו הוא התחיל בבית-הספר היסודי "בן-יהודה", המשיך ללמוד ב"גימנסיה
הרצליה" והשלים את לימודיו במגמת אלקטרוניקה.

גיל ההתבגרות

אילון היה תלמיד מצטיין, כשהתקרב מועד גיוסו לצה"ל ביקש לשרת בעתודה האקדמית. לאור הישגיו בלימודים אושרה בקשתו, והוא התחיל ללמוד בפקולטה להנדסת חשמל בטכניון העברי בחיפה.

הגיוס לצה"ל

במהלך שירותו של אילון בעתודה האקדמית, הוא שירת בחיל הרגלים .
בספטמבר 1973 הוא עבר קורס מ"כים והועלה לדרגת רב"ט .
מספר ימים לאחר מכן פרצה מלחמת יום-הכיפורים. אילון סייע בלחימה בחזית והחליט
לא לחזור למסגרת העתודה האקדמית.
הוא לא היה מסוגל לשבת בעורף, כאשר חבריו לוחמים בחזית.

השירות הצבאי

בדצמבר 1974 אילון הועלה לדרגת סמל, נשלח לקורס קצינים, וסיים אותו בהצטיינות באוגוסט 1975.

אילון השקיע מאמצים רבים כדי לחזור לשרת בחטיבת גולני, והחל לשרת בצבא קבע. כעבור תקופה שבה שירת כמ"מ, הוא הועלה לדרגת סגן ושימש בין השאר כמ"כ מסייעת ובהמשך כקמב"ץ בגדוד.

מפקדיו של אילון העריכו אותו ואת עבודתו המסורה. אילון היה קצין אחראי, נבון ואכפתי.

לאחר השחרור

בשנת 1977, השתחרר אילון משירות הקבע בצה"ל והשתלב בעסקי אביו. בו בזמן הוא למד תואר ראשון בסטטיסטיקה באוניברסיטת תל-אביב ותואר שני במינהל עסקים.

מועד הנפילה

כשפרצה מלחמת שלום הגליל, גויס אלון לשירות מילואים פעיל ולחם בלבנון. בתאריך 4.8.1982 יצא אילון עם שניים מחייליו בג'יפ מהעמדה שלהם, על מנת להביא ציוד חיוני ללוחמים.

פגז שנורה בידי מחבלים פגע בג'יפ בו נסע, ושני חיילים נהרגו. ביניהם היה אילון. בן 29 שנים הוא היה במותו.

אילון הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בקריית שאול בתל-אביב. אילון השאיר אחריו רעיה, הורים ואחות, 10 ימים לאחר שנפל נולד בנו בכורו.

שר הביטחון אריאל שרון כתב: "סרן אילון נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל בנמל ביירות בשרתו בחיל-הרגלים. הוא היה חרוץ ונאמן. איש מקצוע מעולה, שדבק בכל עת בתפעול התקין והיעיל של הפלוגה. נעים-סבר עשה את כל המוטל עליו ברוח טובה. חביב על כל הסובבים אותו, מפקדים וחיילים כאחד. בעל חוש הומור. לא הרים את קולו, אבל השיג את הכול מחייליו בזכות אישיותו".

מפקד יחידתו כתב: "לכל אורך דרכו ביחידתו בלטו תכונותיו החיוביות של אילון, הן כאדם והן כמפקד. היה אינטליגנטי, חרוץ ונאמן לעצמו וליחידתו. איש מקצוע מעולה ומפקד ישר דרך. כסגן מפקד הפלוגה דבק במשימה של תפעול הפלוגה. כך היה באימונים, בתעסוקה ובמלחמה, עד אשר נפל. חריצותו, פשטות הליכותיו וחוש ההומור שלו חיבבו אותו על מפקדים וחיילים כאחד. נעים סבר היה וברוח טובה עשה את כל המוטל עליו. בדרך עבודתו הפיל מחיצות רבות ותענוג היה לעבוד איתו".

הנצחה

משפחתו של אילון מספרת על עוגת הבראוניז שהכי אהב לאכול: "הוא היה מגיע לפני ערב יום כיפור, אומר שבא לקחת ספר אך בכל פעם כשאימו הייתה חוזרת למטבח, הבראוניז שנאפו כדי שיהיה עם מה לסיים את הצום, נאכלו. את כל האמצע הוא היה אוכל ורק הקצוות נותרו!".

הנצחה

דודתו של אילון מספרת: "אילון הוא הדוד שלי, אחיה היחיד של אמי. אבא של עידן, אהובה הנצחי של דודה רוחה, וכמו רבים מהאהובים שלנו שנפלו - מיתוס במשפחה. כולם מכירים את התמונה הדהויה, את החיוך שתמיד על השפתיים. את הזקן של אילון ואת המשקפיים שלו שניתן לצייר בעיניים עצומות. אני חושבת שאני יכולה לדמיין איך נשמע הקול שלו, אבל זו רק השערה. אני מכירה את הקאצ'פרייז שלו: "מה את עושה עניין?" קאצ'פרייז כל כך נחוץ אצלנו במשפחה, כמה חבל שהוא לא כאן כדי להזכיר לנו לא לעשות עניין".

משפחתו של אילון משתפת על מייזם "מתכון עם זיכרון": "אני מכירה כל כך הרבה סיפורים על איילון, אבל את הסיפור עם הבראוניז של יום כיפור, שמעתי לראשונה כשסיפרתי לאמא שלי על הפרויקט. לקח לה שתי שניות לספר לי מה המתכון של איילון. אני תמיד מזכירה, יום הזיכרון לא נועד למשפחות השכולות. בשביל מי שחי את זה, יום הזיכרון חל 365 ימים בשנה. יום הזיכרון הוא לכל השאר. ומרגיש כמו מאות פגיונות ננעצים בלב, במעיין שילוב של כאב ומתיקות ממכרת.

הנצחה

זו הסיבה התחברתי לפרויקט הזה. הוא גרם לאמא שלי לצחוק כשסיפרה לי את הסיפור, ולא לבכות כמו שקורה כשהיא תמיד מדברת על איילון. הוא גורם לאנשים לזכור עוד משהו טוב, ולא להתעסק רק בחלל. לא בעוגה שנאכלה, גם בקצוות אלה שנשארו איתנו, ויכולים למלא את חיינו ולא רק לרוקן אותם.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

